Ч. 259. Субота 2 грудня (19 падолиста) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодинокое число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Польско-українські переговори. — Італіянсько-турецка війна. — Клопоти португальскої републики з монархістами. — Поражка хіньских повстанців.

На оногдашній конференциї предсїдателїв клюбів, в якій взяв участь також голова ческих социялїстів, вела ся дискусия над дневним порядком передсьвяточних засїдань. Національні Нїмцї і Словінцї домагали ся, щоби перед буджетовими нарадами почати перше читане податкових законів. Проти сего заявили ся соц. демократи і презес Біліньский. Ґр. Штірґк заявив, що він не мав би нїчого проти такого висуненя податкових законів під обради, але боїть ся браку часу.

На нинїшнім засїданю палати послів мають полагодити ся дрібні закони, а ві второк відбуде ся друге читане буджетової провізориї. Справу податкових предложень полишено в завішеню.

Ческа „Samostatnost'“ доносить, що більшість ческого клюбу буде голосувати за буджетом. В тім дусї заявили ся вже Молодочехи, клерикали, аґрариї ще не рішили ся. Против буде голосувати лиш ґрупа Странского і Масарика.

„Polnische Corresp.“ оголошує слїдуючий комунїкат: Під проводом презеса Кола польского дра Біліньского відбула ся вчера друга конференция в справі польско-рускій. Взяли в ній участь з рускої сторони посли: др. Кость Левицкий, др. Евген Левицкий, др. Окуневский і др. Петрушевич. З польскої сторони посли: Абрагамович, Ґерман, ґр. Скарбек і Стапіньский. Обговорювано дальше в подрібний спосіб засадничі квестиї галицкої реформи виборчої соймової. Дальша конференция відбуде ся в слїдуючім тижднї.

З Константинополя доносять до берлиньского „Tageblatt-у“ під датою 28 падолиста: Австро-угорский і росийский амбасадор мали вчера конференцию з великим везиром. Росийский амбасадор заявив Портї, що росийске правительство повідомило Італію, що атак на Дарданелї був би нарушенем трактату з 1871 р. і що всї сиґнатарні держави годять ся в тім напрямі. Дальше порушив росийский амбасадор справу посередництва, щоб довести як найскорше до закінченя війни. Великий везир скликав з того приводу засїдане ради мінїстрів. Росийский амбасадор ждав пів години на відповідь. Зачувати, що як росийский так і австро-угорский амбасадор одержали запевнене, що Італія не розведе нїякої акциї в Дарданелях анї на Еґейскім мори, а зате Туреччина повинна показати вдячність і дати основу до мирової акциї.

В сїй самій дарданельскій справі довідує ся „N. fr. Pr.“, що росийска нота в справі бльокади Дарданелїв не була розіслана; відбули ся лише устні конференциї, в котрих Росия висловила надію, що Італія буде цїнити свободу плавби через Дарданелї. Чи однак вдержить ся Італія від воєнної акциї на Еґейскім мори, се ще велике питане. Росийский амбасадор Чаріков порадив Портї, щоби як найскорше зачала мирові переговори з Італією, коли хоче уникнути дуже далеко сягаючих і немилих наслїдків.

Турецка ґазета „Сабах“ доносить: Порта повідомила своїх амбасадорів заграницею, що Італія залишила остаточно бльокаду Дарданелїв і зрекла ся того проєкту. — А всеж-таки правительственні круги в Константинополи числять ся з можливостию атаків на Константинополь і Солунь. До „Loc. Anz.“ доносять іменно, що турецкі круги правительственні мимо залишеня наміру бльокади Дарданелїв все ще побоюють ся атаку на Константинополь і тому постановлено по обох боках проливу сконцентрувати 60.000 войска. Порта виготовила в сїй справі меморіял до держав, в котрім оправдує конечність тих заряджень, а то длятого, позаяк держави не висказали свого погляду що до евентуального острілюваня Константинополя Італіянцями.

Що же до сподїваного атаку на Солунь, то доносять звідтам: Залога і турецкі власти

---

5)

З північної Африки.

(Після дра Штерна, Г. Зінґера, Нея і др.—зладив К. Вербенко).

(Дальше).

Лиш рідко коли має чужинець нагоду придивити ся великій процесиї в Тантї, бо она припадає в лїтї підчас спеки; вистоювати тодї серед ґлоти з ріжних причин непорадно, а заїхати до якої гостинницї не можна з тої простої причини, що тут гостинниць не знають. Єгиптияни, що тут сходять ся цїлими масами зі всїх сторін краю, перебувають або у знакомих або уставляють собі шатра поза містом. Похід розпочинають поліцияни, котрі палицями і ременями прокладають дорогу серед товпи, котра з криком і вівком розступає ся. Відтак їдуть на верблюдах барабанчики, що разом з вівкаючою товпою роблять страшенний гук і крик. Верблюди і конї суть покриті довгими червоними дергами, вишиваними сріблом і мають фантастичні окраси, зроблені із струсиних пер, пальмового галузя та ріжнобарвних дрібничок. На шиях мають они малі дзвіночки, балаґулки, і ступають з повагою одні за другими не оглядаючись нї на право нї на ліво.

За їздцями ідуть довгими рядами молоді студенти, що учать ся на магометаньских духовників, впорядковані після шкіл у всїляких мошеях. Всї мають наднаково довге біле одїнє зверха, ріжнобарвні ленти, тарбуші і червоні або білі турбани. Відтак слїдують дервіші і численні релиґійні секти з прапорами своїх мошей. Сидячий на кони шейх звертає загальну увагу на себе і всї старають ся віддати честь єму. Мимо того, що поліцияни таки добре бють своїх правовірних палицями і ременями, кидають ся они з обох сторін, щоби єго поцїлувати в руку, що він їм ласкаво і з поважною міною дозваляє. Дервішам і другим побожним не видко кінця — аж ось вдвое так сильний як доси крик заповідає ту часть походу, котру можна би сьміло порівнати з розпустними торжествами в старинї в містї Бубастіс.

То, що тепер представляє ся очам вацікавленого, трудно описати. Треба самому то видїти, як безвстидність і вухвалість виступають тут зовсім без перешкоди і стають ся предметом похвалюваня і забави цїлого народу, як всї без винимки, молоді і старі, мужчини і женщини тим голоснїйше викрикують, висказуючи тим способом своє признане, чим безвстиднїйше тота громада мужчин, женщин і дїтий представляє ся в найдивачнїйших а нераз і дуже простакуватих поставах і одягах. Верхом на конях їде значне число жінок поперебираних за мужчин на европейский лад з тарбушом (фесом або червоною шапочкою з чорним кутасом) насуненим дуже на зад голови. За ними їде гурма дїтий, котрих буває нераз і кілька сот, верхом на конях, на ослах і мулах (Саїда ель Бадаві уважають також за покровителя дїтий). Відтак іде відділ єгипетского войска. Уніформ єсть простий без всякої окраси, але чистий і для ока приятний: на голові тарбуш, сіро-брунатне дриліхове одїнє, чорні ґамаші. Вояки машерують з карабінами на плечи, а баґнети поблискують ся в сьвітлї сонця.

А тепер показує ся історична часть походу: вісїм великих, здоровенних мужчин на конях в кірасах і шоломах, які колись носили хрестоносцї Людвика IX., а за ними головна особа торжества, на вид котрої маси народу просто дуріють з одушевленя. То якийсь мужчина лїт около трийцять пять, високого росту, плечистий, потомок великого сьвятця, котрого память сегодня обходять. Єсть то тип Араба, якого красшого годї собі подумати. Смагливий аж чорний з лиця, ніс у него легко загнений, малий блискучий чорний вус і такі самі брови. Чорні очи сьвітять ся і з утоми примкнені, а горішна часть тїла подала ся трохи наперед.

Та бо й дійстно задача того чоловіка не легка а тих вісїм мужа, що ідуть побіч єго коня та єго піддержують, призначені не лиш для самої окраси походу. Чотири до пять годин мусить бідачисько, серед вівкаючої та вигойкуючої товпи в страшенній спецї висидїти на кони в тяжкім шоломі на голові, який носили колись хрестоносцї і в так само не легкім пан-

в Солуни здогадують ся, що італіяньска фльота заатакує кріпости, положені на кінчині Карабурун перед Солунем. Ізза того обезпечено турецкий беріг в напрямі Апононі. Вислано там батериї скорострільних пушок і компанію саперів. Всїх резервістів інжінериї в солуньскім і косівскім корпусах покликано до служби і вислано на беріг. Трох висших офіцирів маринарки прибуло з Константинополя до Солуня і удали ся сейчас на побереже.

До „Berl. Tagebl." доносять з Лїсбони: В осередку міста прийшло до борби на стрільне оруже межи войском а цивільними жителями. Манїфестанти стріляли до войска з вікон реставрациї і каварні, де забарикадували ся. Мимо того правительство заявило, що було лиш 50 осіб зранених а з того 20 вояків, та що убитих нема зовсїм, з добре поінформованого жерела увіряють, що жертв єсть дуже богато. Центрум Лїсбони представляє вид міста в облозї. На одній з площий манїфестанти уставили ся рядом, узброєні в револьвери і штилети. Мали також богато фляшок наповнених динамітом.

Єсть загальний здогад, що в Лїсбонї настануть небавком дуже поважні подиї. Правительство ствердило, що послїдні непокої суть вислїдом тайного пляну монархістів. В послїдних днях прибуло множество монархістичних емісарів до Лїсбони. Розділяють гроші і вербують анархістів для своїх справ. Зачувати, що також в містах надграничних прийде небавком до заворушень.

З Льондону наспіла вість, що хіньским революционерам якось не щастить ся. Місто Ганїянґ мусїло капітулювати перед цїсарским войском, котре зробило страшну різню не прощаючи нікому, навіть женщинам і дітем. Місто стоїть в полуминї. Позаяк житє і майно чужинців єсть загрожене, припускають загально, що прийде до інтервенциї держав. Також і в Вучанґу ситуация для повстанців єсть безнадійна.

Новинки.

Львів, 1 грудня 1911.

— Іменованя. Є. В. Цїсар іменував професора суспільної економії в рільничій Академії в Дублянах, др. Збігнєва Раздра, надзвичайним професором адміністрациї, права торговельного і векслевого, законів промислових і книг грунтових в політехнічній школї у Львові.

— Концерт на дохід яворівскої гімназиї, відбуде ся в понедїлок дня 4 грудня с. р. в салї Народного Дому о год. 7 30 вечером при ласкавій співучасти Вп. пп. О. Парахоняківної, К. Кребса проф. Вис. Муз. Інститута, Хв. Тов. „Львівский Боян" і Бандурист. Дострій обняли Вп. О. Ясеницка і др. С. Людкевич. Цїни місць: Крісло I-рядне 3 К, II-рядне 1·98 К, III-рядне 1·50 К, партер 1 К, ґалєрия 50 с. Білети вчаснїйше продає книгарня Тов. Шевченка Ринок ч. 10. З огляду на добірну програму концерту як також на цїль, на яку призначений чистий дохід, просить ся львівску українську Громаду о як найчисленнїйшу участь.

— Читальня „Просьвіти" в Клепарові уладжує в недїлю дня 3 грудня с. р. о годинї 4 по пол. в новій величавій власній сали концерт в честь 100-их роковин уродин М. Шашкевича, яким розпочинає нове житє в власнім домі. Єсть се заразом отворене і відкрите читальняного дому. — Вступ вільний. — Львівска патріотична громада повинна численно явити ся на тім подвійнім сьвятї Клепарівскої Читальнї, вже хочби маючи при тім нагоду оглянути величавий дім Читальнї збудований після плянів Вп. професора Левиньского. Читальня лежить при самім головнім гостинци.

— Самоубийство з жалю по смерти брата. В Бучачи відобрав собі онгди житє вистрілом з револьвера співробітник гамошного „Кулка" рільничого, 28-лїтний Йосиф Турек діставши вість що єго брат у Львові номер.

— Нова адресова книга театрального комітету. *(Просьба до львівскої української публики)* Львівский театральний комітет закладає тепер нові адресові книги руских мешканців міста Львова, щоби з новим роком продовжувати збиранє жертв на будову театру. Дїло мусить іти дальше, аж доки не буде довершене! Однак в сїм труді стрічаємо значні трудности, бо не дістає нам адрес многих осіб, що могли би хоч малим датком причинитись для тої цїли. Ми посїдаємо вправдї стан чинних урядників, перемінаючи їх з шематизмів, але не маємо точних адрес всїх инших станів: властителїв реальности, промисловців, купців, адвокатів і лїкарів, ріжних вільних станів, емеритів, пань (особливо з мішаних подруж), вдовиці і др. Сї браки нашої книги ударяють що раз більше, коли зважить ся, що з кождим роком прибувають до міста нові люди, а давні мешканцї зміняють безнастанно свої мешканя. Ми й звертались тому в двох послїдних роках до нашої Публики і просили о поміч в тій справі; але на жаль наш зазив остав без успіху. А прецїнь се так малий труд для загального дїла! Кождий же і кожда знає тілько адрес знакомих осіб, — сїсти лиш на хвилину, списати їх на карточці, переслати комітетови, і вже приспорити на будову нашого театру кількадесять корон річно! — Сю прислугу могли би також зробити й всї наші молоді ученики і ученицї. Маємо тисячі нашої молодїжи по всїх улицях і частинах міста, — коли би кождий і кожда подали лиш таку адресу, кілько би сего було! Треба у всїх лиш трохи почутя і доброї волї для справи. Так підносимо просьбу до всеї львівскої Публики, щоби допомогла нам в сїм дїлї і доставила нам як найбільше адрес всїх львівских Русинів і Русинок (не урядників), подаючи точно: імя, назвиско і стан дотичної особи, улицю, число дому і поверх (евентуально й число дверий) мешканя. Просимо о сю прислугу всїх Родичів, і старших і молодих. Нїхто най не відказує нам своєї помочи. — Ласкаві вісти просимо надсилати театральному комітетови на „Руску Бесїду" (Ринок 10, I. поверх). — Від львівского театрального комітету.

— Велика крадіж з вломом. В ночи з 28 на 29 падолиста вломили ся злодії в Княгининї селї під С аниславовом до складу муки Бенямина Іванера а не могучи добути ся до зелїзної каси, винесли її в корчі над Бистрицею і там розбили. В касї було готівкою 5000 кор., цїнні папери вартости 1000 кор., вексаї на 1000 кор., книга довжників, льоси державні, поліца асекурацийна, золотий годинник і кілька штук біжутерий — все разом представляюче вартість около 15.000 кор. Злодів доси ще не вислїджено.

— О замах на міністра. Перед судом присяжних у Вiднi відбула ся розправа против

цири на грудех а товпа з одного і другого боку кидає ся до него, щоби єго поцїлувати в руку або в кінчик єго одежі або бодай єї доторкнути ся.

Відтак ідуть мужчини на пів голі зі звязаними позад руками а на шиї мають довгі посторонки, за котрі тягне яких двайцять або трийцять людий. Они представляють зловлених під Манзурою хрестоносців Людвика IX. Новий відділ єгипетского войска замикає похід. Лиш поволи розходить ся товпа. Ми не ждали вже до вечера, коли то мали відбути ся найдикші оргії, лиш приглошені криками і вівканєм товпи та множеством вражінь виїхали першим поїздом до Каїра.

4. Каїро.

На двірци в Каїрі, то як би в Остендї або Ніцци. Служба готелева ловить гостий і заким чоловік огляне ся, ба має час спротивити ся, сидить вже в готелевім омнїбусї. Шиби воза бренять а коні біжат. За пять минут омнїбус стає і чоловіка здоймають з воза мов би якийсь пакунок. Хлопці від вінди (підноса) і старший кельнер заглагоджують, що потреба, мурин приносить теплої води і так роблять з чоловіка комнату число то а то.

Готель, в котрім я висїв, чи радше, де мене висадили, має широку отверту терасу і сальон під склом, де повно сьвітла. Коли жарові лямпи засяють, то в присїнку, в столовій сали і комнатах для товариских зборів повно Анґлїйців. Они тут переважають а банкноти на сто фунтів штерлїнґів не дають їм спокою. За гроші можна не одно купити але та дрібочка радости житя та дорога, що єї не можна заплатити чековою книжочкою якогось анґлїйского банку. Тоті бідні богачі анґлїйскі купують мов би подуріли, обрабовують базари і склепи, тїшать ся, коли щось дороге і за підроблені староєгипетскі скарабеї (хрущики) платять мов би то було не знати яке цїнне дїло старинної штуки. Анґлїйці в дорозї всюди однакові; де би й не були, не забувають на свої спортові забави, ґольф і тенніс, а коли розмавляють з собою, то цїла їх розмова крутить ся около послїдного пароплава або того, котрим будуть їхати. Що Анґлїйців тут в Каїрі найбільше, то й не дивота, бо они уважають ся тут панами. Але лишім Анґлїйців з їх примхами на боцї а придивім ся столици Єгипту, она интересна.

Щоби пізнати тип востока в єго цьвітї, треба поїхати до Дамаску або до Каїра, бо оба ті міста то „цьвітки на краю пустинї", де Сарацени полишили свої найкрасші будівлї. Константинополь — так написав колись австрийский дипльомат і знаменитий знаток востока, ґр. Прокеш-Остен — то село і мішанина старого і нового варварства на найкрасших горбах на сьвітї, не належача до нїякого народу, до нїякого часу, до нїякого виключно стилю. Каїро то цїсарске місто і княжа столиця застромлена між дві пустинї; оно виросло само з себе, то дїло Сараценів. Столиця долини над Нїлем творить одну цїлість, один дух єї сотворив, тому то Ель Каґіра, побідителька, єсть столицею всїх арабских країв, найзнатнїйше арабске місто наших часів. Она надає тон, як далеко сягають арабскі звичаї і мова і в нїй видимо все то, що за часів каліфів великого зробило ся і що ще нинї арабска душа висшого в собі носить.

Жовто-сїре, як і тота земля, на котрій оно розсїло ся, піднимає ся Каїро з повагою, як нїяке инше сараценьске місто на кінчинах величавих Моккатамских гір і сполучене з недалеким благотворним Нїлем творить ворота до горїшного Єгипту достойне знати ся наслїдником Мемфіса, Теб і Вавилону, найстарших і найбільших колись королївских держав на край землї.

Зараз першого красного ранка, який мене повитав в Каїрі, вибрав ся я, як то звичайно роблять всї, що загостять до столиці каліфів, на цитаделю, найвисше місце в столици, щоби звідси розглянути ся по цїлім містї, а в души моїй віджили давно минулї часи.

Було то в 641 роцї, коли хоробрий вожд каліфа Омара, Амру бен ель Асеї обступив єгипетский Вавилон над рікою Нїлем а на єго шатрі розгнїздила ся пара білих як сніг голубів — знак многозначний. Вавилон упав — на єго місце нестало старе Каїро; із шатер Амру і єго борців поробились доми — Фустат (шатро), попередник великого Каїра розложив ся вздовж Моккатамских горбів і став ся резиденцию магометаньских ґубернаторів Єгипту. Але новій столици, Фустат назначений був лиш короткий вік розцьвіту, бо вже в 1168 р., коли хрестоносцї під проводом Амальриха, короля Єрусалима виступили против неї, стала ся она з рук своїх власних втїкаючих жителїв жертвою полумин — ніби африканьскою Москвою — і горіла 54 днїв. Ель Коґіра, доси незначне передмістє, стало ся новою вітчиною втїкачів і мало від того часу горде імя Мзар, призвище кождочасної єгипетскої столиці. Саллахеддін, від 1171 р. володїтель Єгипту укріпив місто мурами, шанцями і баштами і так добув собі славу називати ся головним основателем сьвятого міста каліфів.

(Дальше буде).

Неґуша, котрий, як звістно, стріляв в палаті послів до міністра справедливости Гохенбурґера. Переслуханий признав ся до вини, але казав, що не прийшов до парляменту в тім намірі, щоби там стрілити до міністра. Стало ся то лиш случайно в подразненю. Він носив від давна револьвер при собі, звичаєм практикованим в Чорногорі і Дальмациї, сторонах, звідки він походить. Аж в хвили, коли побачив, як міністер усьміхав ся іронїчно підчас бесіди пос. Адлєра в справі за високо вимірених кар участникам демонстраций ізза дорожнечі, єго взяла така злість, що він почав стріляти.

Переслуханий міністер справедливости др. Гохенбурґер зізнав, що до него підходили в сали засїдань кільканайцять послів у всїляких справах і він з одним з них жартуючи, засьміяв ся, але сьміх єго не відносив ся безусловно до бесіди др. Адлєра. В тій хвили роздав ся перший вистріл і коли би він, міністер, не був нахилив ся, то куля була би єго певно поцїлила. Того однак не може сказати, мов би стріляючий цїляв просто в него. Дальше переслухано президента міністрів ґр. Штірґкга і послів Данґгофера і Куранду.

Матїр обжалованого зізнала, що батько єї і муж були пяницями і померли з пиянства. Она віддала ся в 17 р. житя і мала 15 дїтий. Неґуш був з малку палкий і завзятий, подібний своїм характером до свого батька. Приятель Неґуша Торбіч, котрий знав Неґуша від малого хлопця, зізнав, що обжалований був завсїгди не зовсїм нормальний, що пізнїйше показало ся в єго дїяльности партийній. По смерти батька хотїв він виѵандрувати до Америки, але він Торбіч здержав єго від того.

Розправа потягнула ся вчера аж до пізної ночи і по промовах оборонця і прокуратора заряджено перерву до 10 год. в ночи. Присяжні по цїлій годині наради потвердили перше головне питане в напрямі намиреного убийства 10 голосами (2 нї), дальше друге питане що до провини против безпечности житя 10 голосами (2 нї), а трете питане що-до провини против патенту о заказі ношеня оружия потвердили одноголосно.

На основі того вердикту трибунал засудив Неґуша на 7 лїт тяжкої вязниці з постом що кварталу і темницею кождого 5 жовтня. Яко обтяжаючі обставини приняв трибунал то, що вистріли повторили ся, місце злочину і особу того, на кого замах був виконаний; яко злагіднюючі обставини то, що обжалований признав ся до вини, що етичне почутє у него есть обнижене, що виховане єго було занедбане і роз'ярене в хвили вчинку. Обжалований готов був вирок приняти, але оборонець вніс жалобу неважности.

Господарство, промисл і торговля

— **Надзвичайні Загальні Збори** Краєвого Союза господарско-торговельних Спілок стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою, торгов. синдикат Тов. „Сільский Господар" у Львові відбудуть ся дня 8. грудня с. р., о год. 3 по полудни в комнатах при ул. Зіморовича ч. 20 в партері.

На порядку дневнім зміна параґр. 44. статута. Єсли би в означенім часї не зібрала ся вимагана § 41. статута скількість членів, відбудуть ся Загальні Збори того самого дня і в тім самім льокали о год. 4 по полудни з тим самим порядком дневним, котрі без огляду на скількість зібраних членів рішають правосильно. — Др. Евген Олесницкий голова, о. Гнат Калужняцкий секретар.

— **З земельного Банку Гіпотечного у Львові.** Дня 18. с. м. відбуло ся 18. засїданє Надзірної Ради банку. З звіту дирекциї дізнаємо ся, що Земельний Банк, уділюючи векслевого кредиту, ескомтував до тепер векслів на суму 9,625 374 К 75 сот. — Гіпотечних позичок ухвалено до того часу на 7,202.100 К. з чого виплачено 967 позичок в сумі 3,497.800 К. На послїднім засїданю ухвалено дальших 177 позичок на 624.500 К. — Вкладок на книжочки і на банкове конто коррента вложено до банку 4,917.795 К 67 сот. а винято в межичасї 4,072.714 К 83 сот. — Вже отсї дати виказують постійний розвиток банку, а заразом пригадують нашій суспільности значінє і хосенність поміщуваня ощадностий і взагалї зайвої ґотівки на опроцентований рахунок біжучий в Банку.

Телеґрами.

Відень 1 грудня. В палаті послів відбуває ся нинї дальше перше читанє закона о змінї § 74 ординациї промисловоі. — Міністер справедливости предложив проєкт закона в справі відносин службових урядників судейских.

Льондон 1 грудня. До „Times" доносять з Теґерану: Парлямент однодушно відкинув жаданя росийского ультіматум.

Капштадт 1 грудня. Правительство предложило закон о введеню загального обовязку служби у войску. Чорні суть виключені від служби у войску.

Рим 1 грудня. З Тріполїса доносять: Минулої ночи відбула ся на фронтї позициї 93 полку піхоти стичка з ґрупою Арабів. Атак їх сейчас відперто. З околиці на полудне від Сіді Мері доносять о руху войск, котрі старають ся зашанцьувати ся. Войско неприятеля в силї 5.000 мужа концентрує ся в Танджурі.

Константинополь 1 грудня. „Танін" доносить, що італїяньскі кораблі воєнні збомбардували форт Шейх Саід над Червонним морем.

Надіслане.

— **Рускі диктати до шкільної і приватної науки.** На підставі правописних правил владив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє. — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·20, 3·05*), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.

†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

ФІЛІЇ: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найкористнійшими условиями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ
чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних институций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує, в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може перехорати своє майно або важні документи. В тім напрямі почикав банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.